

TONYI BARBERO

MARIÀNGELA VILALLONGA

EQUIPAMENTS

Equipaments.— Girona Equipaments podria ser el nom d'una empresa dedicada a subministrar materials de tota mena, posem per cas parament de casa, productes alimentaris o qualsevol altre estri que hi vulguem afegir. Però no es tracta d'això, sinó de reflexionar a la lleugera, amb vol d'ocell, sobre els equipaments de Girona, que aquest cop sí que l'ordre dels factors altera el valor del producte. I d'equipaments culturals i esportius, que és del que es tracta, a la Girona de 1995 n'hi ha per a tots els gustos. D'una ullada ràpida podem volar de la Mercè a la Casa de Cultura, d'Espais a la Sala Fidel Aguilar, de la Universitat a l'Escola Oficial d'Idiomes, del Teatre Municipal a la Planeta, del GEiEG al Valvi, de l'ADAC a la Fundació Prudenci Bertrana, de la Fontana d'Or a la Fundació la Caixa, del Conservatori a l'Escola de Turisme, del Punt Groc a l'estadi de Montilivi, dels Cinemes Catalunya a l'Estudi Truffaut, del Casino al Platea, del Call al Recinte Firal i hauréu recorregut una part prou representativa d'aquelles entitats, institucions o societats privades que es dediquen a alimentar espiritualment i esportivament el cos i l'ànima del gironí d'avui. Especialment d'octubre a juny, i segons quins dies de la setmana, un gironí o gironina no pot abastar l'oferta que se li ofereix. És a dir, de cursos, cursets, conferències, exposicions, espectacles tea-

trals, estudis oficials, competicions, presentacions de llibres, congressos, simposis, fires, d'iniciatives públiques i d'iniciatives privades n'hi ha per complaure a grans i petits, homes i dones. És clar que sovint la concentració d'activitats en uns dies i unes temporades determinades converteixen part del calendari en un paisatge erm i poc atractiu. És clar que sovint l'auditori o la clientela es repeteix en uns llocs concrets, es manté estable i no augmenta ni disminueix. És clar que sovint es formen cercles més o menys tancats i els integrants dels uns i dels altres no s'interfereixen mútuament. És clar que sovint es fa difícil lluitar contra l'individualisme excessiu, la descoordinació i els interessos partidistes. És clar que sempre prevaldrà el dinamisme i la inquietud del material humà gironí, capaç d'enlairar la ciutat des de l'ombrívola foscor d'un passat gris i negre fins al paradís retrobat d'un present que té els colors de les cases de l'Onyar.